

Λόγοι περί Θείας κρίσεως

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Μέγας Βασίλειος σημειώνει «Αυτοί (οι κοσμικοί) μίαν μόνον μέθοδον δεν κατώρθωσαν να εφεύρουν, μίαν μέθοδον που θα τους δίνη να κατανοήσουν ότι ο Θεός είναι δημιουργός του παντός και κριτής δίκαιος που ανταποδίδει την ανταπόδοσιν που πρέπει εις του καθενός τας πράξεις, ούτε κατώρθωσαν από την πραγματικότητα της κρίσεως να συναγάγουν ως φυσική συνέπειαν την πραγματικότητα της συντελείας, ότι δηλαδή είναι αναπόφευκτον να μεταποιηθή ο κόσμος, αφού πρόκειται και η κατάσταση των ψυχών να εισέλθη εις ένα νέον είδος ζωής. Διότι όπως η παρούσα ζωή είναι ανάλογος προς την φύσιν του κόσμου τούτου, έτσι και η μέλλουσα ζωή των ψυχών μας θα λάξη μίαν μερίδα συγγενή προς την κατάστασίν της».

Ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος λέει «Ο λόγος περί κρίσεως είναι δυσερμήνευτος, διότι δεν αναφέρεται σε παρόντα και βλέποντα, αλλά σε μέλλοντα και αόρατα... Λέγεται λοιπόν “ημέρα του Κυρίου”, διότι ο ίδιος ο Θεός και Δεσπότης των όλων θα λάμψει τότε με τη δόξα της θεότητάς του.

Και τότε ο αισθητός ήλιος θα καλυφθεί από την λαμπρότητα του Δεσπότη και θα γίνει αόρατος και όλα τα ορατά θα τυλιχθούν σαν κύλινδρος βιβλίου, δηλαδή θα υποχωρήσουν... και αυτός που είναι τώρα σε όλους αόρατος... θα αποκαλυφθεί σε όλους ποιός είναι και θα γεμίσει τα πάντα με το φως του και θα γίνει άδυτος, ατελεύτητος, ημέρα αιώνιας χαρμονής για τους αγίους του, για τους ραθύμους όμως και αμαρτωλούς απρόσιτος και αθέατος».

Και συνεχίζει ο άγιος Συμεών σε άλλο σημείο «Πράγματι η ημέρα του Κυρίου πρόκειται να αποκαλυφθή ξαφνικά όχι σε αυτούς που ελλάμπονται πάντοτε από το θείο φως, αλλά σε αυτούς που είναι μέσα στο σκότος των παθών και ζουν μέσα στον κόσμο και ποθούν τα πράγματα του κόσμου, σε αυτούς θα φανεί φοβερή και θα θεωρηθεί σαν πυρ αβάστακτο.

Και θα φανεί αυτό το πυρ όχι όλο πνευματικώς, αλλά, όπως θα μπορούσε κανείς να ειπεί, ασώματος μέσα σε σώμα, καθώς παλαιά εβλεπόταν από τους μαθητές του ο Χριστός όταν αναστήθηκε, σύμφωνα με τα λόγια του Ευαγγελιστή, όταν αναλαμβανόταν στους ουρανούς “ον τρόπον εθεάσασθε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν, ούτω πάλιν ελεύσεται”».

Και συνεχίζει ο άγιος Συμεών «Γενικά κάθε αμαρτωλός άνθρωπος κατά την φοβερή ημέρα της κρίσεως θα ιδεί στην αιώνια ζωή και μέσα στο απερίγραπτο εκείνο φως τον όμοιό του απέναντί του και θα κριθεί από αυτόν.

Αφού ρίψει ο καθένας από τους αμαρτωλούς το βλέμμα του στον όμοιό του βασιλεύς προς βασιλέα, αμετανόητος πόρνος προς μετανοημένο πόρνο, φτωχός προς φτωχό και αφού αναλογισθεί ότι και εκείνος ήταν άνθρωπος, που είχε την ίδια ψυχή, τα ίδια χέρια... και συνυπήρχε με αυτόν στη ζωή και είχε το ίδιο αξίωμα, την τέχνη, το επάγγελμα, αλλά δεν ηθέλησε να τον μιμηθεί, αμέσως θα φράξει το

στόμα του και θα μείνει αναπολόγητος».

Ο Όσιος Εφραίμ ο Σύρος διδάσκει «Ακούστε, αδελφοί μου, αυτό σας λέω. Σας προσφέρω ως απόδειξη του δικού σας πόθου τα καρποφόρα δέντρα, ότι δηλαδή από μέσα τους, στον κατάλληλο καιρό, βγάζουν τον καρπό μαζί με τα φύλλα. Δεν φορούν τα δένδρα την ομορφιά τους, παίρνοντάς την από κάπου έξω, αλλά από μέσα τους, με την προσταγή του Θεού, βγάζει το καθένα τον καρπό του, σύμφωνα με την φύση του. Έτσι και εκείνη τη φοβερή ημέρα όλα τα ανθρώπινα σώματα παρουσιάζουν κάθε τι που έκαναν, αγαθό η πονηρό, και θα το κρατά ο καθένας μπροστά στο φοβερό βήμα του Χριστού».

1.Μεγάλου Βασιλείου Εξαήμερος τομ. 4 Εκδ. Ε. Π. Ε. σελ. 37

2.Συμεών Νέου Θεολόγου Εκδ. Ε. Π.Ε. τομ. 19Γ σελ. 114, 115

3. ο. π. σελ. 123

4. ο. π. σελ. 461, 463

5.Οσίου Εφραίμ του Σύρου τομ. Β΄ σελ. 387

Ορθόδοξος Τύπος αρ. φυλ. 1952, 30 Νοεμβρίου 2012

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2012/11/blog-post_235.html